

Рідкий азот успішно почав застосовувати Хестон Блюменталь у своєму молекулярному ресторані. Одним з його фірмових страв вважається так зване ідеальне морозиво, в якому немає ні краплі жиру, тільки чистий смак і концентрований аромат. Це мус із зеленого чаю і лайму, кульку якого кладуть на ложку і поливають рідким азотом. Поверх його збризкують вишуканою есенцією з листя і квітів лайма. Рідкий азот відразу заморожує продукт, а потім випаровується [3].

Не менш цікавою технологією є приготування страв у вакуумному пакеті на особливій водяній бані, при стабільній середній температурі протягом тривалого періоду часу. За час готування продукти не втрачають своїх смакових властивостей, а навпаки, стають більш насиченими. В основному так готують м'ясо.

Трансглутаміназа, дивна і страшна назва насправді не несе ніякої небезпеки для людини. Трансглутамінази – це ферменти, здатні склеїти м'язові тканини. За допомогою даних ферментів готуються усім нам знайомі фальшиві крабові палички, які виготовляють із риби сурімі. В молекулярній кухні їх використовують для надання м'ясним і рибним стравам нового цікавого вигляду.

Отже, молекулярна гастрономія – це новітній напрям наукових досліджень, який дозволить створювати страви та напої з покращеними органолептичними властивостями, підвищеної харчової та біологічної цінності, а головне, у «яскравій упаковці», яка привертає увагу споживачів.

Список використаних джерел:

1. Архіпов В. В. Ресторанна справа: Асортимент, технологія і управління якістю продукції в сучасному ресторані: навч. посібник / В. В. Архіпов, Т. В. Іванникова, А. В. Архіпова – К. : Фірма «ІНКОС», Центр навчальної літератури, 2007. – 382 с.
2. Розвиток молекулярної кухні [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://homebiznes.in.ua/restoran-molekulyarno-ji-kuhni-vidkryvajemo-zaklad-majbutnoho/>
3. Інновації в молекулярній кухні [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://svkostyuchik.blogspot.ru/2016/05/blog-post_8.html

Інна Ващук

Науковий керівник: доц. Гнатюк Н. О.

ВПЛИВ АНТРОПОГЕННИХ ФАКТОРІВ НА ПРОЦЕС ГЛОБАЛЬНОГО ПОТЕПЛІННЯ

Протягом багатьох років суперечка про те, чи є глобальне потепління міфом або реальністю, відволікав нас від грубих фактів. Нехай багато хто дотепер неоднозначно ставляться до цієї проблеми, вже не можна

заперечувати той факт, що глобальне потепління – реальна проблема, викликана необачними діями і згубним впливом людей.

Незважаючи на величезну доказову базу, люди все ще продовжують сумніватися в загрозі глобального потепління. Однак переважна більшість вчених визнає не тільки її реальність, а й неминучість [3, с. 36].

З середини ХХ століття люди є основною причиною зміни клімату. Те, що вчені сьогодні називають антропогенним потеплінням, є результатом згубного впливу людини на навколишнє середовище і, зокрема, атмосферу нашої планети.

Численні погодні зміни на місцевому рівні є результатом загального глобального потепління [1, с. 18].

У деяких місцях випадає більше дощів, в інших, навпаки, трапляються часті посухи. Але все це різні наслідки однієї проблеми.

Енергія сонця нагріває землю і це добре, але наша атмосфера і поверхня світового океану володіють відбивними властивостями, необхідними, щоб уникнути перегріву. Парникові гази знижують відбивну здатність атмосфери і утримують сонячну енергію, не даючи їй піти в космос.

На жаль, багато людей не усвідомлюють, що антропогенний зміна клімату, як сніжний ком, чим довше він в русі, тим він більше і швидше [4, с. 97].

Навіть якщо згубний вплив людини на навколишнє середовище припинитися зараз, ефекти від завданої шкоди будуть відчуватися ще довго.

За останні 50 років середня температура в Північній Америці піднялася в два рази вище, ніж температура Землі за цей же період.

Підвищення температури веде за собою підвищення вологості.

Чим вище температура, тим більше випаровувань, а відповідно, дощів. Але лякає те, що опади не будуть випадати рівномірно. Поки деякі регіони будуть піддаватися затопленню, інші будуть страждати від посухи [3, с. 70].

Безліч фактів про зміну клімату залишаються невідомими. Екосистема землі настільки комплексна і взаємопов'язана, що за допомогою сучасних обмежених технологій неможливо вивчити її повністю, тому розуміння глобального потепління доступно нам лише частково.

Ми почали глобальне потепління, ми і повинні його зупинити.

На сьогоднішній день картина майбутнього невтішна, але ми можемо зробити все, що в наших силах, щоб знизити вплив глобального потепління на планету. Тоді, можливо, майбутнім поколінням пощастить побачити Землю такою ж прекрасною, який бачимо її ми [2, с. 10].

Існує безліч груп і організацій, що протистоять глобальному потеплінню, і всі вони потребують допомоги та підтримки. Якщо ви небайдужі до майбутнього планети, тоді вас чекає маса можливостей змінити його на краще.

Список використаних джерел:

1. Грицевич І. Г. Глобальна зміна клімату і економічний розвиток. / І. Г. Грицевич. // вид.1-е. – 2005. – № 12. – С. 20.
2. Дроздов О. А. Про особливості клімату при потепліннях останніх століть / О. А. Дроздов, П. П. Арапов, К. М. Лугіна. // вид. 3-є. – 2000. – №15. – С. 10.
3. Кондратьєв К. А. Глобальні зміни на рубежі тисячоліть / К. А. Кондратьєв. // вид. 3-є. – 2000. – №9. – С. 58.
4. Мазуров Г. І. Чи змінюється клімат Землі? / Г. І. Мазуров, Т. В. Виштякова, В. І. Акселевіч. // друге. – 2002. – № 7. – С. 123.
5. Орден Д. Глобальна екологія. / Дж Орден. // вид.6-е. – 1999. – № 4. – С. 78.

Наталія Вершигора

Науковий керівник: д. і. н., проф. Кузнець Т. В.

ФЕНОМЕН ТРИПІЛЛЯ НА УМАНЩИНІ

Трипільська археологічна культура – це культура доби міднокам'яного віку та початку бронзового віку, частина трипільсько-кукутенської спільності, пам'ятки якої відомі на території Молдови, Румунії та України. Для її означення вживаються назви: Кукутень-Трипілья, культура мальованої кераміки чи просто Трипілья. На Україні її виявив київський археолог Вікентій Хвойка наприкінці ХІХ ст. біля села Трипілья. За більше як сто років археологи виявили та дослідчили понад 2300 трипільських пам'яток.

Це поселення та поховальні пам'ятки (серед яких кургани та ґрунтові могильники), а також скарби, кременеобробні майстерні тощо. Але феноменами Трипілья є поселення-гіганти або протоміста, площа яких 100–340 га. Найбільш дослідженими з них є поселення біля сіл Трипілья, Миропілья, Володимирівка, Білий Камінь та Веселий Кут, Сушківка, Небелівка, Майданецьке, Доброводи, Тальянки на землях історичної Уманщини [7, с. 233].

Дослідження трипільської культури стало можливим завдяки праці таких вчених як С. М. Бібіков, В. О. Круц, Д. Я. Телегін, О. Г. Корвін-Піотровський, В. М. Даниленко, О. Г. Шапошникова, Н. Б. Бурдо, Є. Ф. Лагодовська, М. Л. Макаревич, Ю. М. Захарук, О. В. Цвек, В. Г. Збеневич, М. М. Шмаглій, Т. Г. Мовша, І. Т. Черняков, С. М. Рижов, О. О. Щепинський, Е. Овчінніков, М. Ю. Відейко, Т. М. Ткачук та ін. Їх польові дослідження, експериментальна робота та теоретичні узагальнення сприяли створенню доволі значної історіографії Трипілья [1, с. 91].

Особливістю трипільської культури було те, що в її основі